

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ἀρτίζουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἂν ἂν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτησις τῶν.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισθέντων κατοίκων τῆς νήσου δὲν ἐπροκάλεσεν οὐδὲν μίσος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου ἔθνη τὰ ὁποῖα χαίρουσαν πάντοτε ἀκούουσι πᾶσαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων παραχώρησιν. Ὁ ἀγὼν τῶν Κρητῶν, ἡ καρτερία καὶ ἡ ἀπελπιστικὴ ἐμμονὴ εἰς τὴν διὰ τῶν ὅπλων ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας ἦν τύραννος κατακτητῆς κατεπάτει, ἀφώπλισεν αὐτοὺς τοὺς μικροὺς ἐχθροὺς καὶ ἔφραξε τὸ στόμα αὐτῶν. Δὲν διαμαρτύρονται πλέον οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι, οἱ Ρωμοῦνοι κατὰ τῆς γιγνομένης νῦν πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεως διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, δὲν ὑψοῦσι κραυγὰς ἀπειλητικὰς, ἀλλ' ἀποστέλλουσι πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κριτικῆς κυβερνήσεως συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ μεταμέλλονται διότι, ὅτε ἡ Ἑλλάς ἐξετέθη εἰς πόλεμον, αὐτοὶ ἐτέθησαν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Τουρκίας καὶ συνετέλεσαν, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ πλήρης ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος.

Νῦν ὅμως ὅτε ἀποκαθαίρεται ὁ ὀρίζων καὶ διαλύονται τὰ μελανὰ νέφη ἅτινα ἐκάλυπτον αὐτὸν καὶ εὐκρινῶς δυνατὰ τις νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν διαφορῶν ζητημάτων οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ἄλλοι ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δειλῶς ἀτεινίζουσι τὴν νίκην αὐτοῦ καὶ κρίνουσιν εὐλογον νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τοὺς Κρήτας συγχαρητήρια ἀντὶ διαμαρτυριῶν. Κατενόησαν νῦν ὅτι ἡ ἀπόσεισις τῆς τυραννίας ἐπιτυχάνεται δι' ἀγῶνων καὶ διὰ θυσιῶν μεγάλων, οὐχὶ δὲ διὰ τῶν ἀνοήτων καὶ ὑποῦλων, μέσων τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν μέχρι τοῦδε. Ἵνα καὶ αὐτοὶ ἀποκτήσωσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς Μακεδονίας πρέπει νὰ θυσιάσωσι τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν Μακεδονίαν, ὅπως ἡ Ἑλλάς ἐθύσασε τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Κρήτην. Ὁ ἀστὴρ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη καλυφθεὶς ὑπὸ σκοτεινῶν νεφῶν, ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἀναφαίνεται μεγαλοπρεπῆς εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ λαμπρότερος, ἵνα ὀδηγήσῃ τὴν «Ἀμφιτρίτην» νὰ φέρῃ αὐτὴ εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα τὸν ἡγεμόνα τῆς πολυστενάχτου νήσου καὶ φυτεύσῃ ὀριστικῶς πλέον τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐκεῖ ὅπου πᾶσα ἑλληνικὴ καρδιά μετ' ἀγαλλιάσεως στρέφεται σήμερον. Διὰ πρώτην φοράν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ τῆς Ἑλ-

λάδος οἴκου ἀποκόπτεται βλαστὸς ἵνα διοικήσῃ ἄλλους ἀδελφοὺς Ἑλλήνας ἀδίκως τυραννηθέντας καὶ τالαιπωρηθέντας καὶ εὐφροσύνως χαιρετίζομεν τὸ εὐτυχὲς τοῦτο γεγονός.

Ἐνῷ δὲ τοιαύτη εἶνε ἡ γὰρ ἡμῶν αἰσχύσεις τῶν ἀντιζήλων Κρατιδίων καθίστανται πρακτικώτεροι καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἐν Μακεδονίᾳ ἡμιανεξαρτησίας τινὸς κανονίζουσι ἐπὶ τῶν νεωτέρων βάσεων. Αἱ διάφοροι ἐταιρίαι καὶ τὰ σλαβικὰ καὶ Μακεδονικὰ κομητάτα, ὡς πανταχόθεν ἀναγγέλλεται, ἐργάζονται πυρετωδῶς ὅπως προκαλέσωσιν ἐν Μακεδονίᾳ ταραχὰς καὶ γενήσωσι ζήτημα τοιοῦτον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων καὶ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν. Φρονοῦσι δὲ ὅτι θὰ κατορθώσωσιν οὕτω νὰ ἀποτελέσωσι διὰ τοῦ Νομοῦ, Θεσσαλονίκης, Βιτωλίων καὶ Κοσσυφοπέδιου μίαν αὐτόνομον ἐπαρχίαν ἐν ᾗ οἱ βούλγαροι θὰ προσπαθήσωσι νὰ καταπνίξωσι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ ἐν μικρῷ χρόνῳ νὰ μεταβάλλωσι τὰ πάντα ὑπὲρ ἐαυτῶν. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ ἔωλα ταῦτα βουλγαρικὰ ὄνειρα θὰ πραγματοποιηθῶσι τόσον ταχέως καὶ τόσον εὐχερῶς ὡς αὐτοὶ νομίζουσι. Παραδεχόμεθα μόνον ὅτι καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας ἡ κατάστασις ἐνδέχεται ταχέως νὰ προκαλέσῃ τὴν μέριμναν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων. Ὅποια θὰ εἶνε ἡ μέριμνα αὕτη καὶ ὅποτε δὲν δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν ἐνθυμούμεθα μόνον ὅτι ὁ ἐν Ἰωαννίνοις πρόξενος τῆς Ρωσσίας ἐδήλωσε πρὸ τοῦ πολέμου ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας πολὺ ταχέως θὰ σκεφθῇ περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν Χριστιανῶν, τὴν ὁποίαν κάλλιστα γινώσκει ὥστε ἐὰν ληφθῇ μέτρον τι ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων βουλγάρων, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων θὰ ἐπεκταθῇ καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις αἵτινες ἐνδέχεται νὰ γίνωσιν εἰς Μακεδονίᾳ θὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ εἰς τὴν Ἡπείρον. Τοῦτου ἕνεκα δὲν δίδομεν πολλὴν προσοχὴν εἰς τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις. Δίδομεν ὅμως εἰς αὐτοὺς δίκαιον καὶ τοὺς ἐπαινοῦμεν διότι ἐργάζονται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκουσιν. Ἀπεδείχθη δὲ τρανῶς ὅτι μόνον οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ἀγωνιζόμενοι ἀπολαμβάνουσιν. Ἐὰν δὲ οἱ Ἡπειῶται σιγῶμεν καὶ ἀφώνως ὑφιστάμεθα τὰ δεινοπαθήματα δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα, νὰ λησμονηθῶμεν πάλιν καὶ νὰ ὀδυρώμεθα.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῇ 20 Νοεμβρίου 1898

Πῶς συνέβησαν τὰ ἐν Πάργα. — Ὁ πλειστηριασμός
Αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀρχῶν. — Καταβύθισις ἱστιοφόρου.

Ἐν ᾧ εὐρεῖται ἐπαγγέλλονται μεταρρυθμίσεις
ἐν τοῖς βιλαετίοις ἅπασι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τμήματος
τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐν ᾧ ὡς

πολλάκις εἶπομεν τὰ ἀλλαχοῦ παθήματα θὰ ἐπειθον τὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως νὰ καταστήσωσι τὴν διοίκησιν δικαιοτέραν καὶ εὐμαλακωτέραν ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος ἐν Ἡπείρῳ πληθυσμοῦ, δυστυχῶς βλέπομεν ὅτι ἡ τυραννία καὶ ὁ ζυγὸς ὁσημέραι καθίσταται φορτικώτερος. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ διοίκησις τῆς Πάργας ἔχουσα λαμβάνειν φόρους παρὰ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει διαμενοντων προσκαλεῖ τοὺς κατοίκους χριστιανοὺς ἄλλ' ὑπηκόους ὀθωμανοὺς καὶ ζητεῖ παρ' αὐτῶν νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους ἐκείνων εἰπούσα ὅτι παρέχει εἰς ἀντάλλαγμα τὰ κτήματα τῶν Ἑλλήνων. Οἱ χριστιανοὶ φυσικὰ δὲν ἐδέχθησαν τοιαύτας ἀλοκώτους προτάσεις εἰπόντες ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἐὰν αὕτη εἴχε διανομήσει μὲ τοὺς Ἑλλήνας ὑπηκόους δύναται μόνη τῆς νὰ καταλάβῃ ἐὰν θέλῃ τὰ κτήματά των. Ἡ λογικὴ καὶ δικαία ἀπάντησις τῶν χριστιανῶν ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐφυλάκισε τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ σύνθημα αὐτῇ δίκαιον νὰ καταλάβῃ αὐθαίρετως ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων ὀθωμανῶν καταστηματαρχῶν τὰ ἐμπορεύματα νὰ κατασχέσῃ οἰκιακὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ οἰκογενειῶν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν. Αὗται Ἡπειῶται εἶνε αἱ ἐπαγγελλόμεναι μεταρρυθμίσεις. Τοιαύτη αὐθαίρεσις φυσικὸν ἦτο ὅτι ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν ἅπαντος τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἐκεῖ, ἐπιτροπὴ δὲ τῶν Παργίων φεύγει λάθρα καὶ ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ὅπως ὑποβάλλῃ παράπονα εἰς τὴν ἐδῶ Διοίκησιν ὡς ἀνωτέραν, οἱ πρόκριτοι, ἐν τούτοις ἐν Πάργᾳ ἔμμενον εἰς τὰς φυλακάς. Ἀφ' οὗ ἡ ἐνταῦθα ἀπεσταλμένοι ἑταρωνήθησαν παρακαλοῦντες ἡδύοκῃσε τέλος ἡ κυβερνήσις νὰ καλέσῃ τὸν Καϊμακάμη καὶ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις. Κατωρθώθη δὲ κατόπιν πολλῶν πολλῶν συζητήσεων νὰ πληρώσῃ τὸ ταμεῖον τῆς Πάργας εἰς τοὺς κυρίους τῶν ἀφαρπασθέντων ἀντικειμένων ἀναλόγως τὸ πρῶτον τῆς ἐκ τῆς πλειοδοσίας εἰσπράξεως. Οὕτω λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις κατορθώσασα, μίαν τρύπαν κατὰ τὴν παροιμίαν εἰς τὸ νερόν ἐξημίωσεν ἀδίκως καὶ παραλόγως τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς πολιτευθεῖσα εἰς τὴν περιουσίαν των ἐν μέσῃ πόλει ὡς ὁ Νταβέλης εἰς τὰ βουὰ τὸν ὁποῖον καταδιώκει. Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ μήπως ἀκούσωμεν καὶ ἐνταῦθα τοιαῦτα τερατογενηματα. Ἰδοὺ λοιπὸν λαμπρὸν νέον ὡς ἐπιδόρπιον δὲ ὡς νὰ μὴ ἴσκει τοῦτο πρὸ ὀλίγου καταβύθισις ἡ εἰδήσις ὅτι Τουρκικὸν τουρκικὸν τορπιλοβόλον ἐν ἐκ τῶν δύο προσορμισμένων εἰς τὸν λιμένα μας συναντᾷ ἱστιοφόρον πλοῖον μετακομίζον εἶδη τοῦ ἑλληνικοῦ μονοπωλίου Ἑλληνικῆς σημαίας καὶ τὸ καταβύθισις ἀπέναντι τοῦ Μούρτου μεταξὺ Παζῶν καὶ Κερκίρας ἀντικρυς τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς. Μόλις κατάρθρωσε νὰ σωθῇ τὸ πλοῖον καὶ κολυμβῶν. Διετάχθη ὁ ἀνακριτὴς Κερκίρας νὰ μεταβῇ εἰς Παζοὺς ὅπως ἀκούσῃ τὴν κατάθεσιν τοῦ πλοῦτος τοῦ ἱστιοφόρου ἐκεῖ διαμένοντος ἡ Ἑλληνικὴ δὲ Κυβέρνησις διευρυνθήσῃ ὡς λέγουσιν ἐντόνως ἐναντίον τῆς ὀθωμανικῆς διὰ τὴν στοιχειώδη ταύτην ἀθέτησιν τοῦ διεθνούς δικαίου. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ζητήματος τούτου, τῇ Ἑλληνικῇ κυβερνήσει ἀνέκει ἀμέσως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν σημαίαν αὐτῆς καθὼς

καί τὰ συμφέροντα τοῦ μονοπωλείου καὶ τοῦ πλοῦτος ὅστις τῇ εἰς ὑπὸν. Διὰ τὰς ἐνταῦθα ταλαιπωρίας πῶθεν πρὸς Θεοῦ θὰ ἐπέλθῃ ἀντίληψις πρὸ πάντων ἐν στιγμῇ καθ' ἣν ὡς ἔχουσιν τὰ πολιτικά τῆς Ἀνατολῆς πράγματα ἱστορικῶς καὶ πραγματικῶς δικαίως ἐνδοφροσύνην ἢ γείτονι μὴτὴρ δὲν δύναται νὰ ἐπεμβῇ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Π. ΣΚΕΦΕΡΗΣ

Ἡ ὁμάς τῶν γερόντων τῆς πόλεως ταύτης ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἀραιοῦται, τὴν 21ην δὲ τρέχοντος κατὰ τὸ παρελθόν Σάββατον ὁ ἥλιος μεταβαίνειν εἰς τὴν κοίτην αὐτοῦ τὸ ἐσπέραις παρελάμβανεν ὅπως παραδόξῃ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀδραμῆ καὶ τὴν χορείαν τῶν οὐρανίων κοινοῦν τὴν ψυχὴν τοῦ μεταστάσαντος Ἀναστασίου Π. Σκεφερῆ. Ἡ ἐν τῷ κόμῳ τούτῳ διαμονή του διήρκεσε περὶ τὴν ἐβδομηκονταετηρίδα. Ὁ κόσμος δὲν θορῶν ἐν ἐκ τῶν δαιμονίων αὐτοῦ τέκνον τῶν συντελεσάντων ἀναστάσεις κρατῶν εἰς μεγάλας ἐφευρέσεις σπουδαίας ἐπιστημονικὰς ἀλλ' ἡ πωχρὴ Πρέβεζα θορῶν ἐν ἐκ τῶν καλλιτέρων αὐτῆς τέκνων.

Ἐγεννήθη ἐνταῦθα ἐκ μιᾶς τῶν ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν καὶ υἱὸς τοῦ Πέτρου Σκεφερῆ ὅστις πρὸ ἡμέρας αἰῶνος συνεκράτησε τρόπον τινὰ τὰ ἥλια τῆς κοινότητος ταύτης ἀνετρέφον ἐνταῦθα τὴν ἐφημέριον του ἡλικίαν διήλθεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς οἰκογενείας του μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος συνιστάσης τὸν προεδρικὸν συμπολίτην, ἐπεὶ οὐδὲν ἀνδρωθεὶς καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τῆς πατρίδος τῶν συμφερόντων. Διαδοχικῶς δὲ μέχρι τοῦ γήρατος ἡ ἐνορία τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἡ δημογεροντία τῆς κοινότητος καὶ ἐπὶ τέλους ἡ ἐφορεία τοῦ Παρθενονίου καὶ Νηπιαγωγείου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ὁποίας κατέλειπε τὸν πρόσκαιρον τοῦτον βίον εὖρον πολὺ τιμον συνεγράττην καὶ οἰκονομὸν θεματοῦράκα τῶν πενήτων τῆς κοινότητος ἡμῶν χρημάτων ὑπῆρξε πρότυπον οἰκογενειακοῦ βίου, χρηστοῦ πολίτου καὶ λαμπροῦ πατριότου.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

30 Νοεμβρίου 1898

Ἡ ἀδικία ἀλλήλης τῶν Ἑλλήνων. — Δι' ἀρχαί Φιλιστινάδες — Τὶ ὁμοῦ εἰς ὁ κόσμος.

Καίτοι ρητὸν ἄρθρον τῆς συνθήκης μετὰ τὸν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, συνασθεῖς μετὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον δὲ ὑπογραφείσης ὑπὸ τῶν πρέσβων τῶν ἐξ Μεγάλων Δυνάμεων, ὀρίζει ἀμνηστία διὰ τοὺς ὁποιοὺς ποτε λαβόντας μέρος εἰς τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν διαμαρτυρουμένων Κρατῶν, οἱ δὲ βέηδες τῆς Διόρισθαι ἀφ' ἑαυτῶν, μολοντί ἐπραξαν τὰ ἀδίκιστα, συνεπεία τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς ἐγράφη καὶ ἐν τοῖς προηγουμένοις φύλλοις τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος τῆς φιλίας «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου», ἐν τούτοις ἡ Τουρκία ἐξακολούθει τὸν καταδυνάστεον οὐ μόνον κατὰ τῶν ὑπῆκόων Ὁθωμανῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπῆκόων Ἑλλήνων καὶ δὴ κατοίκων Ἀρτίας, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐξῆς ἐπεισοδίου, συμβάντος κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομῆδα. Τρεῖς κάτοικοι τῆς πόλεως ἡμῶν, ἦτοι οἱ Στ. Ἀμβράζης, Γεώργ. Μανικαντάς καὶ Γεώργιος Βασιλάς, ἀπαντες τίμιοι ἄνθρωποι παρακλήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Φιλιστινάδῃ (Νέφ Λούρη) δικαστηρίου ν' ἀπολογηθῶσι διὰ τινὰ ὑπόθεσιν, διὰ μέσου τοῦ ἐνταῦθα Τουρκικοῦ προξένου. Ἐπειδὴ δ' οὗτοι ἐμπαροῦνται ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ, ἡναγκάσθησαν νὰ μεταβῶν ἐκεῖ, προτρέπόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα προξένου τῆς Τουρκίας Ρουσσὺλ-Ἐρβέν. Μεταβάντες δ' ἐκεῖ συνελήθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἐκτελέσθησαν εἰς τὰς Τουρκικὰς φυλακάς, διότι δὴθεν ἐκλεψαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τάχα δέματα τῶν ἐκ τῆς πληθύν τοῦ Ἰμαρέτ κειμένων δερματῶν τῶν Χουστὶν ἐρβέν καὶ Ριζᾶ ἐρβέν, ἀμφοτέρων κατοίκων Φιλιστινάδος, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος τυγχάνει Διμαρχος Φιλιστινάδος καὶ ὁ δεύτερος Ἀξὺς τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου. Εἶνε δὲ ἀμφοτέρω ἀδελφοὶ καὶ υἱὸ τοῦ Ὁσμάν

ἀγὰ Λιμπούδα, πλουσιωτάτου ὀθωμανοῦ. Πᾶς τὴν δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν πλεονεξίαν, ἣν ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ γείτονες μας Τούρκοι. Ἐκράτησαν δ' οὗτοι εἰς τὰς Τουρκικὰς φυλακάς καὶ ἀπεσπλάκισθησαν ἔπειτα κατὰ τὴν μὲν ἐνεργείαν καὶ τῇ ἐγγύτητι τοῦ κ. Σπυριδωνοῦ Μπουρου, ὅστις μετῴθη ἐπὶ τούτῳ ἐκεῖ, τυγχάνει δ' ἐκ τῶν εὐπορετέρων κατοίκων τῆς πόλεως μας. Κατηγγέρθησαν οὗτοι διὰ τὴν ἐκλεψάν τάχα δέματα, ἐνῷ οὗτοι ἀπώλεσαν τετρακόσια περίπου πρόβατά των καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα.

Τὰ δὲ ἀποδείγματα ἐμὴν τὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐνταῦθα ἀντὶ εἰκοσι λεπτῶν ἔλαστον, διότι οὐδὲς ἐπαρκοῦν τὸ ἀγοραστικόν, ἐκ φόβου, μὴ γινώσκων τὴν ἐξέσιν τοῦ πολέμου καὶ κατόπιν τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων ἐπαρκοῦν τὸν αὐτὸν καὶ τὴν τοῦ ἀποζημιώσεως!!! Δὲν γινώσκων δὲ ταῦτα πάντα τυγχάνει ἐν γνῶσει τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὰς ὑπογραφείσας τὴν συνθήκην μεγάλας Δυνάμεις καὶ νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν αὐθαριεσίαν τῶν ἀρχῶν τῆς. Ἀς φαντασθῇ πᾶς ἐχέρον ἀνθρωπος, τί ὑποφέρουσιν οἱ ὀδοιποροὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ἀφ' οὗ αὕτη ἐπὶ τὴν νῆσον νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατὰ τῶν ὑπῆκόων Ἑλλήνων, τῶν κατοικοῦντων ἐν Ἑλληνικῇ ἐδαφῇ. Ὅποια θρασυτέρας! Πρὸς Θεοῦ ὑπόστατε φωνήν, κύριε συντάκτη, διὰ τὴν τυραννικὴν ταύτην κατάστασιν τῆς γείτονος ἐπικρατείας. Ἰσως ἡ φωνή σας φθάσῃ μέχρι τῶν ὀντων τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης καὶ σπείσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀτυχούντων χριστιανῶν.

Τὸ Β. Διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ φύλλον τῆς 9ης Δεκεμβρίου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως». Αἱ ἐκλογαὶ συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα πρέπει νὰ ὀρίσθωσι καὶ διεξαχθῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς Β. Διατάγματος. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ὀρίσῃ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν μετὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Ἀπόκριων, ἥτοι τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἐρχομένου Φεβρουαρίου.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκθέσῃ τὴν ἰδέαν αὐτῆς τὰς διατυπωθείσας ἐν τῷ ὑπομνήματι πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς ἔστρον λεπτομερέστερον ἐκλογικὸν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον θ' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν λαόν. Τὰς σκέψεις του ταύτας ἀνακινῶν ο. κ. πρωθυπουργὸς εἰς δύο ὑπομνήματα τῶν Καλαμών, οἱ ὅποιοι ἐδηλώσαν ὅτι θὰ συνταχθῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Δελιγεωργίου εἰς φίλον πολιτευόμενον ἐξέφρασεν ὡς ἀκολουθῶν περὶ τῆς καταστάσεως: «Φοβούμαι, ὅτι ἰσχυρὰ κυβερνήσις δὲν θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἔχουμεν ταχέως δευτέραν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Τὸ πρᾶγμα θὰ εἴναι πάντως δυσάρεστον κατὰ τὰς περιστάσεις μάλιστα ὑπ' ἃς διατελεῖ τὸ ἔθνος. Ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων τούτου δύναται νὰ προέλθῃ τις. Δυστυχῶς ἄνθρωποι φιλοδοξοῦσι διαχωρίζον πολιτευόμενους χρηστοὺς, οἱ ὅποιοι ἐν συντηροῦντο εἰς κοινὴν ἐνέργειαν θὰ ἵδρυναν πολὺ ἐπιφέλειστον καὶ καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τοὺς ἰδίους αὐτοὺς τῶν νὰ δρᾶσιν.»

Τὰς κοιμητικὰς διαθέσεις τῆς ἐξεδήλωσεν ἡρῆς ἡ Κυβέρνησις. Ἡρῆ καὶ γὰρ γίνεται εἰς τὴν ἐκλογὴν προσώπων ἐκ τοῦ κύκλου τῶν συγγενῶν καὶ φίλων διὰ τὰς χρεώσεις θέσεις τῶν μαρχῶν.

Καὶ ἡ παρατίθησι τοῦ κ. Κορομηλά, τοῦ γενοικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτο ἀποτέλεσμα κοιμητικῶ ὑστερολογισμοῦ. Ὁ κ. Κορομηλάς, εἶπε μετὰ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐπιφύλαξιν του διὰ ἐξῆς: «Ἡ ἀφαιρὸν ὑπῆρξε ριζικὴ καὶ ἦτο ἐπόμενον, ὅτι δὲν θὰ ἵδρυναν νὰ ἐργασθῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ὁποίων κατήρτις δὲν εἶνε προωρισμένος ν' ἀρῇ εἰς πάντα. Κατηρτίσθη ἐπὶ ὅλως νέων βάσεων καὶ περιεῖχε ἀριθμοὺς πολὺ μικροὺς, ὥστε μία Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἐργασθῇ κατὰ τὸν δὲν κρατῆσαντας τρόπους θ' ἀναγκασθῇ νὰ τοὺς μεγαλώσῃ.»

ΚΡΗΤΙΚΑ

Ζήτημα σοβαρὸν ἐγεννήθη πρὸ τινῶν μετὰ λως ἐνδιαφέρον τοῦ ἐμπορίου τῆς Κρήτης. Εἶνε δὲ τοῦτο ὁ δασμὸς, ἐν θὰ πληρῶνται εἰς τὰ ὑπολοιπὰ μέρη τῆς Τουρκίας τὰ ἐκ Κρήτης προερχόμενα ἐμπορεύματα. Διότι ἂν ἡ Πύλη ἐξακολουθῇ θεωρεῖσα τὴν Κρήτην ἀναποτάστον τμήμα τοῦ τουρκικοῦ Κράτους, τὰ ἐκ Κρήτης ἐμπορεύματα οὐδὲν δασμὸν πρέπει νὰ πληρῶνται εἰσαγόμενα εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅταν ἔχουσιν ἀποδεικτικὸν (τεσκερῆ) ὅτι ἔχουσιν ἡρῆς πληρώσει τοὺς ἐξαγωγικοὺς ἐπιτοπίλους δασμούς. Ἡ τελωνειακὴ διεύθυνσις διεβίβασε τὴν φορητικὴν τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν τουρκικῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἀποσταλέντων ἐμπορευμάτων εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ὅπως ἐκεῖ ἀποφασισθῇ τὸ ζήτημα. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὅμως ἀπερρίσθη νὰ ζητηθῇ ἡ ἐσπέραις δασμοῦ 8 ὅ, ἀφ' οὗ κατηγγέρθησαν τὰ ἐκ Κρήτης τουρκικὰ τελωνεῖα. Ἀρα ἡ Πύλη θεωρεῖ τὴν Κρήτην ξένην χώραν. Καὶ τότε ποῦ εἶνε ἡ ἀκεραιότης τοῦ Κράτους! Οἱ πρεσβεῖαι τῶν τεσσάρων Δυνάμεων θὰ ὑπαβάλωσι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Πύλην. Τοιαῦτα ζητήματα θ' ἀνακύβει πολλὰ μέχρι καθορισμοῦ ἀκριβῶς τῆς διεθνῆς θέσεως τῆς Κρήτης.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, δι' ἣς ἐγνωστοποιεῖτο ἡ ἀποφύγῃς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν, ἄτε ληξάντες τῆς ἐντολῆς τῶν, οἱ Ναύαρχοι ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τὸ ἐξῆς κολακευτικὸν γράμμα:

«Ὁ ἀντιναύαρχος Ποττιέ, Διοικητὴς τῆς γαλλικῆς μοίρας, προϊστάμενος τῶν ἐν Κρήτῃ Ναυάρχων.

Πρὸς τὸν κ. Σφακιανάκη,
«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ δηλώσω τὴν λήψιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 258 ἐπιστολῆς ὑμῶν, δι' ἣς μοι γνωστοποιεῖται τὴν παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἀποσυρῶν. Οἱ Συνάδελφοί μου, πρὸς οὗς ἀνεκάλυψαν τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν, μετ' εὐχρηστικῆς ἐκφράσεως τῆς ἐκτίμησιν (sont à rendre hommage) πρὸς τὴν σύνεσιν, τὴν περισκέψιν καὶ τὸν περαιοτισμένον πατριωτισμὸν τῶν ὧν εἶναι πᾶσαν περίστασιν ἐνδοκεῖται καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, εἶνε δὲ εὐγνώμονες διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς παρασχέθεισαν ἀρωγὴν ὅσας ἀπετάθησαν πρὸς ταύτην.

«Ἄλλ' οἱ Ναύαρχοι νομίζουσιν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ἀκόμη νὰ τοῖς φανῇ χρήσιμος ὡς μεσάζοντα μετὰ τὴν αὐτῆς καὶ τῶν Κρητῶν καὶ πᾶσαν περίστασιν αὐτὴν νὰ εὐαρετισθῇ νὰ παραμείνῃ ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς ἀρξέως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου.

«Ἐνδεχομένως, κύριε, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξάρχου ὑπολήψεώς μου.

POTTIER»

Ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας παρατηρούμενη ἀπειλητικὴ στάσις τῶν ἐν Ἑρακλεῖφ οὐνατικωτέρων Μουσουλμάνων τῆς Κρήτης ἐναντὶ τῶν συμπολιτῶν Χριστιανῶν προέκυλιν ἐπὶ τέλους τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀγγλοῦ ναυάρχου κ. Νόελ καὶ διαταγὰ κατὰ χρεῖνας αὐθεντικὰς εἰδήσεις, ἐδίδοντο εἰς τὴν ἀμερικανιστὴν φρουρὰν τῆς πόλεως, ὅπως προβῇ τάχιστα εἰς ἐρεύνησιν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν τῶν ὀπλων, τὰ ὅποια ἀπέκρυψαν οἱ Τουρκοκρήτες ἐπὶ τῇ σκοπῇ, ὅπως πραγματοποιήσῃ τὰ μελετούμενα σχέδια τῶν οὐνατικῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, διαταγὰ τοῦ Ἀγγλοῦ ναυάρχου θὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ Τουρκοκρήτες πᾶσας τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενας χριστιανικὰς οἰκίας. Ἡ ἐκκένωσις γινώσκων ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας, ἐν περιπτώσει δυστοπίας τινος, θὰ ληφθῶσιν ἐξαναγκαστικὰ μέτρα.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης, ὁ πρίγκις Γεώργιος ἐδήλωσεν, ὅτι παρισταίται παντὸς ἐπιδοματός ἐν Κρήτῃ, ἀκούμενος εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ ὡς Ἑλλήνος βασιλεῦς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Βουλγαρικὴ «Σδομποδα» ἀφιερῇ μακρὸν ἄρθρον περὶ τῆς Κρήτης καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ὡς Ἀνατάτου Ἐπιτρόπου τῶν Δυνάμεων.

Σχολιάζοντα τὸν διορισμὸν τούτον ἡ Σοφιστικὴ συνέθεσις λέγει ὅτι ὁ Σουλτάνος διεπραξέ μέγα σφάλμα, μὴ παραδεχθεὶς νὰ διορίσῃ αὐτὸς τὸν διορισμὸν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἢ δὲ ἐνωσας τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο δυσχερὲς ἔργον. Νῦν ὁμως διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὡς Ἐπιτρόπου τῶν Δυνάμεων ὁ πρίγκις Γεώργιος, ἀνεξάρτητος παντὸς δασμοῦ μετὰ τὸν Σουλτάνον, ὡς μὴ λαβὼν παρ' αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐντολήν, ὁλοκληρώσει ὡς μεσάζων ἵνα παραδῶσῃ τὴν νῆσον εἰς τὸ σκῆπτρον τοῦ πατρὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἶτα δὲ προστίθεται τὰ ἀκόλουθα: «Ἡμεῖς συγχώρομεν εὐκρινῶς τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνεϊ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του ταύτην ἐπιτελεσθῆσαν μετὰ τοσοῦτος ἀγῶνας καὶ θυσίας. Οἱ Ἑλλήνες εἰσιν αἰῶνιοὶ καὶ ἀδιάλυκτοι ἐθνοὶ ἡμῶν. Οὗτοι πορνεύσαν πολλὰ προσκλήματα εἰς τὴν ἱστορικὴν ἡμῶν ἀνάπτυξιν καὶ πολλὰχὼς παρέβλαψαν τὸν πνευματικὸν ἡμῶν βίον. Καὶ σήμερον οἱ Ἑλλήνες ἐμφορῶνται μόνον ἐξ αἰσθημάτων καλῆς, φθόνου καὶ ἐκδικήσεως ἀπέναντι ἡμῶν. Ἄλλ' ἡμεῖς, μακρὰν παντὸς σωδινισμοῦ καὶ μὴ ἐπηρεαζόμενοι ἐκ τῶν καθ' ἡμῶν αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων, ἐπαναλαμβάνομεν τὰ περὶ αὐτοὺς εὐλικρινῆ ἡμῶν συγγραφήματα.

Εἰς τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τῆς Βιέννης γράφουσιν ἐκ Λονδίνου, ὅτι μετὰ τὴν διευθετήσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ διευθετήσιν τὸ Μακεδονικὸν τοιοῦτον. Λέγεται ὅτι αἱ τέσσαρες δυνάμεις θὰ ἐξακολουθήσουν συνεννοούμεναι καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τούτου. Αἱ ἐπανειλημμέναι ταραχαὶ τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχῶν ἐπαρχῶν τῆς Ἀλβανίας ἐπὶ τῆς θάλασσας ἐλλογον ἀφορμὴν ἐπαμβάσεως εἰς τὰς Δυνάμεις. Τὰς βάσεις τῆς ἐργασίας ταύτης ἐν Μακεδονίᾳ θὰ θέσπων οἱ ἐν Κων/πόλει πρεσβεῖαι.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 30 Νοεμβρίου. Ἡ Πύλη ἀπαντῶσα εἰς τὴν ἀδικίαν τῶν Δυνάμεων, λέγει ὅτι ἐλπίζει ἀκόμη νὰ μὴ πραγματοποιήσῃ ὁ διορισμὸς τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Οὐχ ἥτις, λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν τὴν κατηγορηματικὴν ὑπόθεσιν τῶν Δυνάμεων περὶ διατήρησιν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικυριαρχίας καὶ προστασίας τῶν Μωαμεθανῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Νοεμβρίου.—Κατόπιν τῆς ἐπ' ἀδριανὸν ἀναβολῆς τῆς δικῆς τοῦ Πικάρ ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου, ὅπερ ἐμελεῖ νὰ δικασθῇ αὐτὸν, ἐπίκειται ἡ ἀποφυγὴ τοῦ μοινοῦ τοῦ εἰσηγητῆς τοῦ στρατοδικείου ἐξέφερον ἐναντίαν γνώμην.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν 7ην ἐσπερινὴν ὥραν τῆς προσεχούς Δευτέρας ὁ πρίγκις Γεώργιος θὰ ἐπιβῇ ἐκ Πειραιῶς τῆς βασιλικῆς θαλαμῆς αὐτοῦ Ἀμφοιτρίτης, ἥτις ἀμέσως θ' ἀποπλεύσῃ εἰς Μῆλον, ὅπου θ' ἀναμείνῃ ἡ γαλλικὴ ναυαρχία, ἥς θὰ ἐπιβῇ διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς Κρήτην. Τὴν Ἀμφοιτρίτην μέχρι Μήλου θὰ συνοδεύσῃ τὸ θωρηκτὸν «Φαρά». Λεπιμείνει περὶ τῆς ἀκολουθίας ἥτις θὰ συνοδεύσῃ τὸν πρίγκιπα μέχρι Χανίων ὡς καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ζητημάτων δὲν ἐγνωσθῶσιν εἰστί.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις αἱ παρασκευαὶ διὰ τὴν καθόδον γίνονται μετὰ σπουδῆς.

Γραμματεὺς τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἐν Κρήτῃ διορίζεται ὁ κ. Ἀνδρ. Παπαδιαμαντόπουλος. Εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ὑπηρετεῖ ὡς γεν. πρόξενος ὁ γραμματικὸς τοῦ πρίγκιπος, μεταβαίνει ὁ κ. Γεννάδης.

Τὴν πρῶταν τῆς χθρὸς ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐν Ναυστάθμῳ παραμένοντος θωρηκτοῦ «Φαρά» κ. Ἀποστόλης ἔλαβε τηλεγραφικὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Μικαῖλη, διὰ τῆς ὁποίας ἐνετέλλετο αὐτῷ ὅπως προβῇ τάχιστα εἰς

τὰς ἀναγκαίαις προετοιμασίας, διότι τὰ «Φαρά» ὤρθησαν ὡς συνοδὸς τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου μέχρι τῆς Μήλου. Ὅμιον σχεδόν τηλεγράφημα ἀπεστάλη παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ναυστάθμου κ. Κουτουζοῦ διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐξ ἐγγεγραμμένων τορπιλλοβόλων ὑπ' ἀριθμοὺς 11,12,13,14,15 καὶ 16. Τὰ σκάφη ταῦτα ὑπὸ τύπον ἐκτελέσεως γυμνασίαν εἰς ἀντικρινὸν πέλαιος θὰ συνοδεύσων ἐπίσης τὴν προσεχῇ Δευτέραν τὸν Πρίγκιπα μέχρι Μήλου, ἐκτελούντα γυμνάσια κατόπιν κατὰ τὴν χειριστὴν των. Ἀ. Προετοιμασίαι διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν «Φαρά» καὶ τῶν τορπιλλοβόλων βαίνουν πυρετωδῶς, παραλαμβάνομενοι πάντῳ τῶν ἐφοδίων διὰ τὴν ἀναχώρησιν των.

— Ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκις Γεώργιος κατερχόμενος εἰς Κρήτην θὰ παραλάβῃ μετ' αὐτοῦ ὡς ὑπασπιστὰς τὸν δὺο ἀξιοματικούς Κρητὰς τὴν καταγωγὴν καὶ ἔνα μόνον ὡς ἰδιαιτέρων γραμματέα των. Πλὴν τῶν τριῶν τούτων, οὐδεὶς ἕτερος θ' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἀκολουθίας τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος.

— Προχθρὲς τὴν 10ην π. μ. ὥραν ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἐκ μέρους τῆς Ἐταιρίας δ' «Ἑλληνοσπουδῆς», οἱ κ. Ν. Καζάκης, πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας, Νικολαΐδης, γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, Στούτης, νομικὸς σύμβουλος καὶ Γιαννικωστὰς ἀπόστρατος, ἀπόστρατος συναρματάρχης, καὶ μετὰ σύντομον συγχαρτήριον προσφώνησιν τοῦ κ. Καζάκη ἐπέδωκαν αὐτῷ ψήφισμα τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, ἐνῷ ἐκφράζονται τὰ θερμὰ συγχαρτήρια τῆς Ἐταιρίας τοῦ «Ἑλληνοσπουδῆς» πρὸς τὴν Α. Υ. ἐπὶ τῷ διορισμῷ του εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συγκεντρώνονται ἤδη οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων, ἀναθεωρούμενοι ἤδη ὑπὸ τῶν νῦν ὑπουργῶν, ὡς συναρμυγνέτες ὑπὸ τῶν προκατόγων των. Ἐντὸς μηνὸς πιστεύεται ὅτι θὰ συντελεσθῇ ἡ ἐργασία αὕτη τῆς ἀναθεωρήσεως μετ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς θὰ σταλῇ ἀμέσως πρὸς τύπισιν.

— Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείον ἀπέπευσεν ἐκ Τάραντος καὶ τὸ θωρηκτὸν «Σπέτσιν». Τὸ θωρηκτὸν τούτο καταπλεῖ εἰς Πειραιᾶ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν, ἐν ᾧ ἡ «Ἰθρὰ» θὰ καταπλεύσῃ σήμερον τὴν πρῶταν. Μετὰ τὸν καταπλῶν τῶν δύο τούτων θωρηκτῶν θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ τοπικήσις ἐπ' αὐτῶν τῶν ταχυβόλων καὶ τοῦ ἡλικιτρικοῦ φωτισμοῦ.

— Τὸ συμβόλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης θέλει ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς υποθέσεως τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καταπλεῖ εἰς Πει

έτος καὶ ὡς τοιοῦτον ἄξιον ἀποκτήσεως. Ἐπιθυμοῦντες ἀπλῶς νὰ καλύψωμεν τὴν δαπάνην ὥρισamen τιμὴν αὐτοῦ πολὺ μικρὰν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα ἡμερολόγια.

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποκτήσωσι τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν σχετικὴν στήλην εὐκρινῶς μετὰ τῆς διευθύνσεώς των.

Τιμὴ τοῦ ἡμερολογίου εἶνε: ἐν Ἑλλάδι δρ. 2. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καὶ Τουρκίᾳ φρ. 2. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θὰ ἐμβάζωσιν ἐπὶ πλέον λεπτὰ 30 διὰ ταχυδρομικά. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται νὰ ἀποστέλλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς χαρτονόμισμα τοῦ τόπου ἐν ᾧ διαμένουσιν ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα.

Ἐπειδὴ ὑπάρχουσι καὶ τινα σώματα τοῦ πρώτου τόμου ὅσοι ἐπιθυμοῦσι δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀντίτυπον σημειοῦντες τοῦτο.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

διοικήσεως περιῆλθον εἰς χεῖρας σιδηρᾶς. Ἀπέστειλε δὲ ἀμέσως πρὸς τοὺς Σουλῳάτας καλῶν αὐτοὺς εἰς ὑποταγὴν καὶ ὑπισχνόμενος ἀμνηστία. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, ἀπέστειλε σῶμα στρατοῦ ἐκ 2000 ὑπὸ Ἀνατολίτην τινὰ ἀρχηγὸν καὶ κατέσχε τὴν κώμην Βαρυάδες, ἐπικαίρον χωρίον παρὰ τὸ Σούλι, ἐν ᾧ ἀναχαιτίζη τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν, ἐξ ὧν δεινότερα ἐπάσχε τὸ στρατόπεδον ἐλλείψει τῶν ἐπιτηδεύων, ἅτινα ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἡπείρου ἀποστελλόμενα περιέπιπτον συνήθως εἰς χεῖρας τῶν ἐπιδρομέων. Συγχρόνως δὲ κατέλαβεν ἐξ ἐφόδου τὴν πρὸ μικροῦ ἀπολεσθεῖσαν ἐπικαίρον θέσιν τοῦ Στρονίου καὶ αὐτὴν τὴν νῆσον τῶν Ἰωαννίνων. Τὴν φρουρὰν δὲ αὐτῆς ἐκ 1000 περίπου Ἀλβανῶν, μετὰ δεινὴν σφαγὴν ἠχμαλώτισε, καὶ τοὺς μὲν ἀξιωματικούς φυλακίσας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τοὺς δὲ ὀπλίτας ἀπολύσας εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀπεστέρησε τὸν Ἀλὴν σπουδαιοτάτων στρατηγικῶν σημείων καὶ μέσων συγκοινωνίας καὶ προμηθείας τῶν ἐπιτηδεύων.

Πᾶσαι δὲ αὗται αἱ στρατηγικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπιτυχίαι τοῦ Χουρσίτ συνετελέσθησαν ἐν διαστήματι σχετικῶς βραχυτάτῳ, σκοπούμενης τῆς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ματαίωσιν καὶ ἀπραξίας τοῦ Πασόμπεη.

Ὁ δὲ Ἀλὴς, καθορῶν ἑαυτὸν στερηθέντα τῶν κρατίστων φίλων του καὶ στενῶς ἀποκεκλεισμένον, ἀπεφάσισε τὸ πρῶτον ἡγεῖν, ἀφοῦ οὐδεμίαν ἐλπίδα ὑποστήριξιν, ἣν ὑπέσχετο αὐτῷ οἱ Φιλικοὶ καὶ δὴ ὁ Παπαρηγόπουλος ν' ἀποπειραθῇ συνδιαλλαγὴν πρὸς τὸν Κυρίαρχον καὶ προῆλθε εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὸν νέον ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ. Ὅθεν ἐγράψεν αὐτῷ καὶ παριστάς τὴν ἀνέκθεον πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν του πρὸς τὸ Δεβλέτι καὶ ἀποδίδων τὴν σημερινὴν αὐτοῦ καταδιώξιν εἰς διαβολὰς τῶν ἐχθρῶν του, ἐπεκλείετο τὴν μεσιτείαν τοῦ στρατάρχου, ὅπως τύχη τῆς συγγνώμης τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Χουρσίτ εἰς τὴν ἐπικλήσιν ταύτην τοῦ ἀποστάτου, ἀπήντησε ξηρότατα, ὅτι πρὸς ἐξευμένειν τῆς Σουλτανικῆς ὀργῆς οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται αὐτῷ ἢ ἡ ἀμεσὸς καὶ ἀνευ ὄρων παρὰδοσις. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἡ ἐκπανάστασις εἶχε διεκδοθῇ εἰς διάφορα τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν σημεία, φρονῶν ὁ Χουρσίτ, ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο τῶν ραγιάδων ἦτο ἔργον αὐτοῦ τοῦ Ἀλὴ καὶ θέλων νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῷ τοὺς θριάμβους του κατὰ τῶν νομιζομένων φίλων καὶ συμμάχων του διέταξε νὰ στηθῶσιν ἐπὶ πασάλων εἰς τὴν πλησιεστέραν πρὸς τὸ φρούριον πολιορκητικὴν γραμμὴν κεφαλὰὶ χωρικῶν καὶ σημαῖαι τινές, ὥς εἶχε τέως ἀποστείλει αὐτῷ ἐκ Πελοποννήτου ὁ Μεχμέτ Μπέης, ἵνα πτό-

Αἱ Ἀγγελίαι δέον νὰ ἐπιστραφῶσι τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου μετὰ τοῦ ἀντιτίμου πρὸς τὸν κ. Γεώργ. Ν. Γάγαρη συντάκτην τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου».

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἱατρός

Παθολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα

Δέχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 16 Α γωνίᾳ αἰκίᾳ του ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Νικοδήμου.

8-9 π. μ. 2-3 1) 2 μ. μ.

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἶνε περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, διότι εἶνε εἰς ἅπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διερχομένους ἡμετέρους πατριώτας.

ἦση διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιδείξεως τὸν Ἀλὴν.

Καὶ ὅμως, παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα καὶ τὰς προσπάθειάς, ὁ Χουρσίτ δὲν κατόρθωσε νὰ καταδαμάσῃ τοὺς ἐν Ἡπείρῳ συμπτᾶντας ἐτι τῷ Ἀλὴ Σουλῳάτας καὶ Ἀλβανούς. Καὶ οἱ μὲν Ἀλβανοί, ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν Ἀγὸν Μουχουρτάρην, Σελιχτάρ Μπόταν, Ταχέρ Ἀμπάζην καὶ λοιπούς, ἀδρῶς ἀμειβόμενοι διὰ τοῦ χρυσίου τοῦ Ἀλὴ, βλέποντες δὲ καὶ τὴν δυσχερὴ θέσιν, εἰς ἣν ἀπαξ πρὸς τὸν Σουλτανικὸν στρατὸν περιῆλθον, ἐπολέμουν ἐν συμπτᾶσει μετὰ τῶν Σουλῳάτων ὑπὲρ τοῦ ἀποκεκρυμμένου. Οἱ δὲ Σουλῳάται καὶ λοιποὶ ἐξ Ἀκαρνανίας καὶ ἄλλοθεν ὀπλαρχηγοί, ἐπωφελοῦμενοι τὴν περίστασιν καὶ ὑποκρινόμενοι εὐλικρινῇ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς συμμάχους Ἀλβανούς φίλους, ἀπέβησαν οἱ ὀραστηριώτεροι ποταγωνιστὰι τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ δράματος, οὗ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου ἤρξαντο ἡδὴ νὰ ἐκτυλίσσωνται αἱ σκηναί.

Ἐν ᾧ δὲ ὁ Χουρσίτ, ὡς Ρούμελη βχλεσῆς καὶ ἐπόπτης τῶν διόδων, συγχρόνως δὲ ὡς διοικητὴς τῆς Πελοποννήσου, περιεσπᾶτο ἐκ τῶν φροντίδων τῆς πολιορκίας καὶ τῆς ἀποστολῆς στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Στερεάν, εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον, ἐπιέζετο πρὸς τοὺς δεινῶς ἐκ τῶν παραβολῶν κινήσεων τῶν Σουλῳάτων καὶ τῶν λοιπῶν συμμάχων ὁρῶντων παρ' αὐτὰ τὰ πρόθυρα τοῦ Στραταρχείου του. Διότι ἄλλεπαλλήλως ἐπιτιθέμενοι κατὰ τῶν ἐν Βαρυάδες ὠχυρωμένων Ὀθωμανῶν καὶ δεινῶς περνοχλοῦντες αὐτοὺς, κατέλαβον μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Νότι Μπότσαρη τὸ ὄχυρόν παρὰ τὴν Πάργαν φρούριον τῆς Ρηνιάσσας καὶ τὸν λιμένα, δι' οὗ ἀσφαλῶς ἠδύναντο νὰ προμηθεύωνται ὅπλα καὶ πολεμοφόδια ἐξ Ἑπτανήσου καὶ ἄλλοθεν. Ἡπείλησαν δὲ συγχρόνως καὶ τὴν Πρέβεζαν, καταδιώξαντες μέχρι τῶν τειχῶν αὐτῆς τὸν Ταχέρ Παπουλίαν τὴν 3 Μαΐου, ἐν τολμησάντα καὶ αὐτὸς νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτῶν πρὸ χωρίων Κανῆς ἠχμαλώτισαν μετὰ 400 περίπου Ἀλβανῶν Τσάμιδων. Ἡπείλησαν δὲ τότε καὶ τὴν Ἄρταν. Ὁ δὲ γενναῖος Μάκος Μπότσαρης, ἀφοῦ ἐτέλεσε τὴν ἀξιωματικόν ἐκείνην πρὸς τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος θυσίαν τῆς συνδιαλλαγῆς πρὸς τὸν φονέα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Γῶγον Μπακόλαν, ἀπεφάσισε μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλαρχηγῶν Ἰω. Κουτελίδου καὶ Γιαννάκη Ράγκου νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ πρὸ τῶν Ἰωαννίνων στρατοπέδου νύκτωρ καὶ διελθὼν αὐτό, συμπτᾶντας μετὰ τοῦ Ἀλὴ καὶ θὰ ἐξετελεῖ βεβήτως τὸ τολμηρὸν τοῦτο σχέδιον, ὁ μετ' ὀλίγον ὅμοιον ἐν Κεφαλόβρυσην ἐνδοξον ἀποπειραθεὶς ἐγχείρημα, ἐάν, ἐν ᾧ ἐπύρετο πρὸς τοῦτο τὴν 23 Ἰουνίου, δὲν ἀνεκλείετο ἐσπευσμένως ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν, ἀπειλούμενων ὑπὸ τῶν κατ' αὐτῶν συσσωματωθέντων ταῖς ἐνεργίαις τοῦ Χουρσίτ καὶ παρασκευαζομένων νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τοῦ Σουλῳάτου Τσάμιδων.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ καὶ πάλιν ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς των νὰ ἐμβάσωσι ταύτας, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοῖς περιχώροις εἰς τὸν κ. Δημ. Μάρκον δι-κηγόρον, οἱ ἐν Κέρκῳ εἰς τὸν κ. Χαρίση Βασιλείου, οἱ ἐν Ρουμανίᾳ εἰς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ κ.κ. Ἀδελφούς Χάιτα, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρσιδάκη, οἱ ἐν Φιλιππουπόλει εἰς τὸν κ. Δ. Μουτσόπουλον, οἱ ἐν Πύργῳ, Κερναμπάτ καὶ τοῖς πέριξ εἰς τὸν κ. Ἀθ. Πέτσιον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Ἰω. Χαρίτον, οἱ ἐν Ἄρτῃ εἰς τὸν κ. Δ. Κασοῦμπην, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Θρόρον. Οἱ ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸν κ. Ἀθ. Δεδούλην καὶ οἱ ἐν Λαυρίῳ εἰς τὸν κ. Δ. Γκάτσον.

ΨΩΜΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Βύσσης καὶ πλησίον τῆς Σχολῆς Καραμάνου Ἀλευροπωλεῖον Γ. Γιαννέ πωλεῖται Ἄρτος κατασκευαζόμενος ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ Διαβήτου παρ' ἰδιοῦ τεχνήτου.

Μνείας ἄξια λόγου γεγονότα κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον ἐπελθόντα καὶ ἐμμέσως συνδεόμενα πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἱστορίαν τοῦ Ἀλὴ, εἶνε ἡ διαπραγῇ τῶν πλουσίων κωμῶν τοῦ Συράκου καὶ Καλαρρυτῶν καὶ ἡ ἀπόπειρα τῶν ἐν Κερκύρᾳ Παργίων εἰς ἀνάκτησιν τῆς ἀτυχῆς πόλεως των, θύματος τῶν Ἀγγλων. Μαθὼν δὲ ὁ Χουρσίτ, ὅτι τὰς κωμοπολεις Συράκου καὶ Καλαρρυτῶν ἐν αἷς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πολιορκίας εἶχον καταφυγεῖ πλείστα τῶν εὐπόρων οἰκογενειῶν τῶν Ἰωαννίνων, κατέλαβον οἱ μετὰ τῶν Σουλῳάτων συμπτᾶντες ὀπλαρχηγοὶ Κουτελίδας, Μπακόλας, Ράγκος καὶ Στουρνάρας, ἐπέμφε κατ' αὐτῶν σῶμα ἐκ 4000 Ὀθωμανλίδων καὶ Ἀλβανῶν. Τὸ σῶμα δὲ τοῦτο, καταλαβὼν μετὰ ἀσθενῆ ἀντίστασιν τῶν Συρακιωτῶν, ὧν ἡγεῖτο ὁ Ἰωάννης Κωλέττης, τὸ Συράκων. τὴν 9 Ἰουλίου 1821, ἐπέπεσε καὶ κατὰ τῶν φυλαττωντῶν τὰς πρὸς τοὺς Καλαρρυτάς διόδους ὀπλαρχηγῶν Δήμου καὶ Κουτελίδου, διεσκόρπισεν αὐτοὺς, μικρὰν ἀντιτάξιντας ἀντίστασιν καὶ εἰσβλὼν τὴν 12 Ἰουλίου εἰς Καλαρρυτὰς, διήρπασε τὰς οἰκίας, ἐν αἷς, πλὴν τοῦ μεγάλου τῶν κατοίκων πλούτου, εἶχον ἐπισωρεύσει καὶ πάντα τὰ πολύτιμα αὐτῶν οἱ πρόσφυγες Ἰωαννῖται. Μόλις δὲ κατόρθωσαν οἱ πλείεσται τούτων νὰ σωθῶσι φεύγοντες πρὸς τὰ ἐγγύς ὄρη τῶν Τσουμέρκων καὶ τοῦ Ραδοβιζίου.

Οἱ δὲ Παργιοί, ἀποβιβασθέντες ἐκ Κερκύρας περὶ τοὺς 300 κατὰ τὰ τέλη Ἰουνίου εἰς Ρηνιάσσαν, ἐπῆλθον, μηνὶ Ἰουλίῳ, ἐνωθέντων αὐτοῖς καὶ ἱκανῶν Σουλῳάτων, κατὰ τῆς Πάργας καὶ κατέλαβον τὴν πόλιν, ἀποκλείσαντες ἐν τῷ φρουρίῳ τὸν Σάιν Μίτον, υἱὸν τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ τοῦ Δελβίνου, καὶ τὴν ἐκ 400 περίπου Ἀλβανῶν φρουρὰν. Ἀλλὰ μετὰ τριῶν ἡμερῶν πολιορκίαν ἐπιτεθέντος ἰσχυροῦ σώματος Τσάμιδων ἐκ τῆς Ἠπείρου καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στολίσκου ἐκ τῆς θαλάσσης, διεσκόρπισθησαν πολὺς ὑποστάντες ζημίαις τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀλλ' ἡ διαίρεσις καὶ ἐξουδετέρωσις τῶν συμμάχων τοῦ Ἀλὴ, μὴ ἐπιτευχθεῖσα μέχρι τότε διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Χουρσίτ, ἐπῆλθε μετ' ὀλίγον συνεργῶντος αὐτοῦ τοῦ Ἀλὴ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναποδόραστος τῶν πραγμάτων ἀνάγκης. Τῇ μεσολαβήσει δηλ. τοῦ Κεχαγιᾶ Μπέη, διοικητοῦ τῆς Σκόδρας, (ὅστις πρὸ τίνος εἶχε φθάσει εἰς τὸ στρατόπεδον, ἄγων 3000 Γκιγκίδες μετ' ἀφθόνων ζωοτροφῶν καὶ πολεμοφοδίων), φίλου ὄντος τοῦ Ἀλὴ, ἐδέχθη ὁ Χουρσίτ καὶ συνωμολογήθη μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ πολιορκουμένου ἐκχειρίτα, ἤρξαντο δὲ διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις περὶ παραδόσεως. Εἰς τοῦτο δὲ προήχθη ὁ Χουρσίτ οὐχὶ ἐνεκα πλάνης περὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀμύνης τοῦ Ἀλὴ, διότι προδήλος ἦτο πλέον ἡ δσημέραι καταφανέστερα γινόμενη ἐξάντλησις αὐτοῦ, ἀλλὰ κυρίως ἐνεκα τῆς δεινυμένης ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσ-

(ἀκολουθεῖ)